

OPONENTURA DIPLOMOVÉ PRÁCE PAVLY JANEČKOVÉ – VOLNOČASOVÉ CENTRUM V KLATOVECH

Název práce: Volnočasové centrum v Klatovech
Autor práce: Bc. Pavla Janečková
Vedoucí práce: Ing. arch. Boris Redčenkov
Akademický rok: 2017/2018, letní semestr
FA ČVUT

Tématem diplomního projektu Pavly Janečkové je návrh volnočasového centra v Klatovech se zaměřením na děti a ambicí propojení volnočasových aktivit napříč jednotlivými generacemi. Záměr umístit areál volnočasového centra na velmi lukrativní, pohledově exponované parcele nacházející se při vstupu do historického jádra města, na území městské památkové zóny, je silným, rozhodným gestem, které Pavla v rámci úvodních rozvah projektu prokázala. Pozitivně hodnotím volbu zadání, jenž suverénně reaguje na současný deficit městem nabízených kapacit volnočasových aktivit v podobě nového volnočasového centra.

Revitalizace zanedbaného průmyslového areálu a jeho proměna na živý, otevřený, městský prostor má ambice stát se společensko-kulturně-sportovním zázemím nejen pro přilehlé instituce, ale zázemím pro volnočasové aktivity obyvatel Klatov. Navržená poloha ve vazbě na přilehlé instituce, historické jádro města, bezprostřední návaznost na městský lesopark i dobrá dopravní dostupnost (MHD, veřejná autobusová doprava), jsou důležité faktory, které umocňují vhodnost navrženého záměru.

Velmi oceňuji odvahu začlenit do své diplomové práce stávající objekt. Rozhodnutím o zachování objektu bývalé továrny na cikorii a navrženým rozsahem bouracích prací zbylé části areálu Pavla ilustruje dostatečnou znalost místa, střídmost a víru v trvalé hodnoty.

Hlavní principy návrhu, jenž vycházejí z kontextu lokality, kladou důraz na posílení uliční čáry, vlastního nároží ulice, vnímatelnost uličního prostoru, připomenutí mlýnské stoky, zpřístupnění a zobytnění území.

Návrh do území vstupuje novými objemy, solitérními pavilony, jejichž půdorysná proporce, orientace, i začlenění do terénu je vhodně voleno, jak ke vztahu k zájmovému objektu bývalé továrny na cikorii, tak k navazující stabilizované městské struktuře a veřejným prostranstvím. Měřítko staveb je nastaveno velmi citlivě, zvolený hmotový koncept odpovídá poloze areálu na území MPZ.

Autorka se v návrhu odkazuje na kontext řešeného území a mlýnské strouhy, historicky vedoucí přes zájmové území. Jako reflexe historické stopy je v návrhu uplatněn vodní prvek situovaný ve vnitrobloku nového areálu. Právě ve vztahu pozice mlýnské strouhy k veřejnému prostranství, s odkazem na hlavní principy návrhu vedoucí k posílení uličního prostoru, shledávám určitý rozpor.

K základní urbanistické koncepci zájmového území lze přistupovat dvěma odlišnými způsoby. Prvním je propsání historické stopy mlýnské strouhy a její uplatnění v rámci živého městského prostoru, druhým pak aplikace městské blokové zástavby. Základní problém v členění návrhu shledávám právě v nejasném rozhraní mezi těmito dvěma principy. Vzniklé městské prostory, jejich charakter a vztah k navazujícímu veřejnému prostranství je zvolenou kompozicí budov diskutabilní a nutí k zamyšlení nad novými prostory v parteru města a jejich vzájemnou hierarchií. Městský prostor, který vzniká na stopě mlýnské strouhy je v návrhu nedůsledně přiřazen, bez větší ambice na vytvoření charakteru konkrétního místa. Vzniklé prostranství není zapojeno ani do veřejného života ulice, ani necílí na vytvoření odpovídající scény pro přilehlé funkce volnočasového centra. Poloha vodního prvku a zvolená forma naopak znemožňuje flexibilitu zobytnění vnitrobloku a omezuje možnou kapacitu využití intimních prostranství vytvořených v rámci kompozice budov nového volnočasového areálu.

Navržené komunikační a pohledové osy v rámci širších vztahů i v rámci areálu jsou logické, území je dobře čitelné. Nově vedená prostupnost územím, včetně navrženého propojení stávající komunikace na východě území, je velmi vítána.

Organizace požadovaných funkcí, které je nutno pro účely volnočasového centra v zájmovém území umístit, je volena logicky s ohledem na charakter místa a architekturu stávajícího objektu bývalé továrny. Vlastní architektonické řešení jednotlivých pavilónů i jejich dispoziční členění z přiřazených funkcí přímo vychází. Navrženým konceptem oddělených pavilónů autorka velmi elegantně řeší problém s křížením jednotlivých provozů, navržené dispozice jsou logické, přehledné. Důraz na nezávislost a uzavíratelnost jednotlivých zón je v rámci celkového schématu žádoucí.

Oceňuji střídmost užitých materiálů, které jsou vhodně voleny jak k navazující městské zástavbě, tak k místu samotnému. Za slabší stránku projektu považuji nesourodost celku.

Velmi kladně hodnotím zvolenou formu pavilónu pro sportovní využití, která je nejen přiměřeně velkorysou odpovědí na odkaz místa, zároveň však vytváří suverénní, soudobý architektonický počín, jenž reflektuje nespoutanost, svobodomyšlnost i rebelii svých budoucích uživatelů. Čistota návrhu a materiálové řešení umocňují prožitek z navržené stavby.

Prezentace projektu je zpracována řemeslně i graficky velmi profesionálně, přehledně, od abstraktního ke konkrétnímu (pozor jen na zvolené rozvržení situačních výkresů, kde poloha navrženého záměru je v kolizi se zvolenou vazbou portfolia).

Uvedené výtky mi nebrání hodnotit práci Pavly Janečkové kladně. Jsem přesvědčena, že projekt je zpracován na velmi vysoké úrovni a Pavla prokázala schopnost se v náročném úkolu zorientovat a zvolenou úlohu dovést k propracovanému výtvarnému, dispozičnímu i technickému řešení. Kvalita návrhu je znatelná od přípravy zadání, po provedení výkresové dokumentace. Výsledek celého procesu návrhu je završen profesionální formou odevzdání.

Navrhuji pěkně B.

09.06.2018

Ing.arch. Ing. Eva Kovářiková